

de Herrer, som interessere sig for denne Sag, at undersøge disse to Eksempler nærmere. Det ene er Korsør Banegaard; der er det ganske sikkert, at Kommissarius har indlagt sig meget stor Fortjeneste ved i rette Tid og paa effektiv Maade at standse denne Sags videre Behandling og faa den undergivet ny Overvejelse. Det har vist sig, efter at disse Overvejelser vare foretagne fra Teknikernes Side, at der spares forholdsvis enormt store Beløb, hvor store er jeg ikke i Stand til nu med Tal at godtgøre, men det skal nok vise sig, naar Anlægget en Gang er færdigt, at det, man faar nu ved Korsør for det Beløb, der anvendes, er noget ganske andet og meget mere end oprindeligt tilsigtet. Det er Kommissarius ene og alene, der har Æren for at have ført denne Omændring igennem; det er nemlig saaledes, og det vide de Herrer meget godt, at et teknisk Forslag, et teknisk Arbejde, kan være mønsterværdigt, det kan være et rent Mesterværk i teknisk Henseende, uagtet det maaske ikke taaler Kritik, naar det skal undergives en praktisk, økonomisk Bedømmelse. Og saaledes var Tilfældet ved Korsør. Det andet, jeg vil nævne, angaar den anden Kommissarius for Jylland, det er Holstebro Banegaard. Det, der ved dette Spørgsmaal var Tvist om i sin Tid, var Spørgsmaalet, om Teknikernes Plan skulde følges, og Banegaarden i Holstebro flyttes, hvilket vilde medføre en uhyre Udgift, en forholdsvis ganske enorm Udgift, eller om der var en anden Udvej. Kommissarius standsede saa disse Forhandlinger for at faa Spørgsmaalet belyst paa ny fra anden Side og kom til det Resultat, at det kunde gøres paa en ganske overordentlig meget billigere Maade end den, som oprindeligt var foreslaaet.

Men, mine Herrer, vi kunne jo dog kun glæde os over, at Kommissarierne have været i Besiddelse af en vis Overlegenhed saavel i den ene som i den anden Retning, og denne Overlegenhed bliver jo særlig effektiv, naar den er forbunden med en Del Aars Erfaring. Det er derfor efter min Formening ganske misvisende, naar man vil spare paa et Par Tusinde Kroner om Aaret til disse Mænd. Det lønner sig slet ikke. Det, der lønner sig, maa være, at vi blive i Stand til at

faa den rette Mand paa den rette Plads, og at vi til enhver Tid kunne faa de bedste Kræfter, der overhovedet kunne findes. Det kommer jo her an paa Dispositioner over saa enorme Summer, og der er saa vigtige økonomiske Spørgsmaal, som skulle afgøres og netop kun kunne afgøres af Kommissarius, at det slet ingen Rolle spiller, om man betaler det Par Tusinde Kroner om Aaret mere eller mindre. Jeg tror, som sagt, derfor, at det er en meget daarlig Økonomi, som det meget ærede Finansudvalg har gennemført, og jeg vilde anse det for langt klogere ikke at prutte med Ministeren om de Lønninger, han har foreslaaet.

Saa vil man, og det tror jeg egentlig er lige saa uheldigt, ved Loven fastslaa, at Kommissarius for Jylland absolut skal bo i Aarhus. Jeg hørte, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) var inde paa nogle Betragtninger i samme Retning. Men jeg tror, at det vilde være yderst uheldigt. Jeg tør maaske tillade mig at have en vis Mening om, hvad der i saa Henseende kan være hensigtsmæssigt, da jeg jo, som de Herrer vide, er saa fuldblods Jyde som nogen og tillige har den Ære at repræsentere en Kreds i Jylland, som er saa fjern herfra som paa nogen Maade muligt, men som ogsaa har Jernbaneinteresser. Jeg tror, at Jyderne ville blive i højeste Grad uheldigt stillede, hvis de skulle have Kommissarius boende i Jylland, thi det er jo ikke Opgaven at komme hen og tale med Kommissarius, det er slet ikke det, der trænges til. Nej, det, der trænges til, er at have Kommissarius' Assistance til at behandle Spørgsmaalene i Forening med Ministeriet og i Ministeriet og helst personlig med vedkommende Ministeriums Chef eller Embedsmænd. Det er det, der er Kommissarius' egentlige Opgave, naar han skal gøre noget til Nytte for de private Baner, og her er det jo nærmest de private Baner, der ville have Interesse i, om Kommissarius bor det ene eller det andet Sted.

Jeg forudsætter, at det er Opgaven eller at det rimeligvis er det, Finansudvalget vil opnaa, at de private Baners Bestyrelser faa lettere ved at komme i personlig Forbindelse med Kommissarius, og at